

1005

1856. Συνθήκη Παρισίων, ἐξ ἀρθρων 34, τῆς 30 Ιουνίου,
ἥς τὸ ἀρθρ. 9 ἐπικυροῦ τὸ ἀνωτέρῳ γάττι-χουμαγιούν, ἐν 436, III, σ. 70–79.

1006

1859. Προκήρυξις, 25 Μαΐου, Διοικητοῦ Κρήτης Μουσίρη Χουσνή
πασᾶ,
περὶ ποινιῶν διατάξεων, ἐν 359, σ. 136–137.

1007

1859. Νόμος ΞΕ' τῆς 3 Ιουλίου, τῆς Πολιτείας Σάμου, περὶ συστά-
σεως προικός,
ἐν 325, σ. 107–108.

«1. Πάντες οἱ πρὸς σύστασιν προικὸς συμφωνοῦντες ἢ ὑποσχόμενοι, εἰσὶν ὑπόχρεοι εἰς τὴν
ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν συμφωνηθέντων ἢ ὑποσχέθεντος ἀντικειμένων.

2. Ἡ σύστασις τῆς προικός διὰ τὰ εἶναι ἵσχυον ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἀπαιτεῖται τὰ
γίνηται ἐγγράφως, εἴτε ἐνώπιον συμβολαιογράφου, διὰ ταπεινοῦ συμβολαίου, κατὰ τύπους
συντεταγμένου, εἴτε καὶ δι' ἀπλῆς μόνης σημειώσεως, ποσοτικῶς ὑπογεγραμμένης ὑπὸ^{τοῦ} προικοδότορος, ἢ τῶν προικοδοτῶν ἐν καινῷ τοῦ γάμῳ καὶ ὑπὸ τοῦ ἱερέως. Ἐπτὸς δὲ
τοῦ ἔμεοῦ τὰ συντάττητα ταπεινοῦ προικοδοτούν.

3. Η προὶξ διναται τὰ συσταθῆ ἀπὸ μέρους περ τῶν χορέων καὶ μετὰ τὸν γάμον, ἀπὸ
μέρους δὲ τῆς μελλονύμφου, ἐὰν αὕτη ἔχῃ ἴδια περιουσίαν, μόνον πρὸ τοῦ γάμου, οὐχὶ δὲ
μετὰ ταῦτα, ὅτε δὲν ἐπιτρέπεται τὰ συσταθῆ, οὐτε τὰ αὐτοῦ προὶξ ἀπὸ μέρους αὐτῆς.

4. Εὰν πατὴρ καὶ μήτηρ συστήσωσιν ἐκ συμφώνου προικα, χωρὶς τὰ κάμωσι διάκρισιν
τοῦ μέρους, διπερ προσφέρει ἔκαστος, αὕτη ἐγροεῖται ώς συσταθεῖσα ἐξ ἵσων μερῶν. Εὰν
ἡ προὶξ συνεστήθη ὑπὸ μόνον τοῦ πατρός, ἐξ ὑπαρχόντων πατρικῶν καὶ μητρικῶν, ἡ μήτηρ,
καίτοι παροῦσα εἰς τὴν συμφωνίαν, οὐδόλως ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολήν, καὶ ἡ προὶξ
θέλει μένει διλοσχεδῶς εἰς βάρος τοῦ πατρός.

5. "Αν καὶ ἡ προικισθεῖσα θυγάτηρ ὑπὸ τῶν γονέων τῆς κέκτηται ἴδιά της ὑπάρχοντα,
ἄτινα νέμονται οὗτοι, ἡ προὶξ ὅμως λαμβάνεται ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων τῶν συνιστώντων τὴν
προῖκα, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἐναρτία συμφωνία».

1008

1860. Βεράτιον πΚ. Ιωακεὶμ Β',
ἐν 261, Γ', σ. 2739–2749, ἐν 260, σ. 24–33 καὶ ἐν 12, σ. 47–58.

1009

1861. Ἐγκύλιος Μ. Βεζύρη, σχετικὴ πρὸς τὴν κληρονομικὴν διαδοχὴν
τῶν χριστιανῶν,
ἐν 460, τ. 1, σ. 283. Πρβλ. 406, σ. 152, σημ.

